

č. 2989.

Administrativní řízení: I. Odvolací stolice jest jen tehdy povinna rozhodnouti o opravném prostředku, je-li podán osobou k tomu oprávněnou. — II. K opravnému prostředku jest oprávněna toliko osoba, jejíž práva byla v odpor bráným rozhodnutím dotčena, po př. jejím jménem zástupce zákonný nebo smluvní. — III. V řízení správním může určitá osoba fysická býti zastupována jen jinou osobou fysickou; zastoupení jednotlivce osobou hromadnou uznává zákon jen v určitých případech.

(Nález ze dne 15. prosince 1923 č. 21.171).

V ě c: Spolek »Verband der öffentlichen Angestellten mit dem Sitze in Reichenberg« v Liberci proti moravskému zemskému výboru stran odepření legitimity k rekursu, a proti zemské správě politické v Brně stran odepření výkonu dozorčího práva.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Městské zastupitelstvo v Olomouci změnilo dne 14. února 1921 ustanovení §§ 1, 14, 15 a 16 dosavadní služ. pragm. pro zaměstnance města O., zejména v ohledu jazykovém.

Proti tomuto usnesení podal spolek »Verband der Staats-, Landes-, Bezirks- und Gemeindeangestellten« stížnost k mor. zv-u v Brně, kteráž označuje usnesení jako nezákonné, neboť se jím cítí němečtí zaměstnanci města O. dotčenými ve svých právech. Na obranu jejich práv klade svaz, jehož jsou členy, rekursní petit za zrušení nař. rozhodnutí.

Mor. zv rozhodnutím ze 17. prosince 1921 zamítl stížnost s odůvodněním, že, zkoumaje nejdříve stížnost po stránce formální, zda st-1 jest skutečně legitimován k jejímu podání, dospěl k názoru, že jest tu nedostatek aktivní legitimity k podání stížnosti k nadřízenému samosprávnému úřadu. Nebyloť v daném případě porušeno subjektivní právo st-1 o v o a nebyly dotčeny ani jeho soukromé zájmy. Z a m ě s t n a n c i města O., kteří by snad příslušným usnesením mohli býti dotčeni, stížnost nepodali.

Stěžující si spolek podal jménem německých zaměstnanců města O. také stížnost na zsp-ou v Brně, kteráž výnosem z 9. ledna 1922 prohlásila, že nečiní žádného opatření se stanoviska dozorčího práva.

Proti těmto nálezům směřuje stížnost svrchu jmenovaného svazu, který změnil své pojmenování ve »Verband der öffentlichen Angestellten mit dem Sitze in Reichenberg«.

Stížnost uvádí, že tímto rozhodnutím odpírá se svazům zaměstnanců právo, aby v zásadních otázkách, které se dotýkají zájmů členů, vystupovali jako st-lé. Stanovisko to však odporuje duchu času, ministerským nařízením a zákonům, kterými svazům zaměstnanců a svazům zaměstnavatelů propůjčeno jest právo, aby za členy ve svazu organizované závazně převzali povinnosti a jim zajistili různá smluvní oprávnění. Toto právo svazu, který jest osobou právnickou, bylo porušeno.

Jako vadu řízení vytýká stížnost, že zv ve věci nerozhodl. Měl-li úřad pochybnost, že svaz zastupuje německé úředníky nař. změnou služební pragmatiky stížené, měl to vyšetřiti.

Proti výnosu zsp-é stížnost neuvádí stížných bodů.

Nss uznal stížnost neodůvodněnou.

Nař. rozhodnutím mor. zv bylo uznáno, že stěžující si svaz není legitimován ke stížnosti ani jménem vlastním, ani jménem německých úředníků města O. Dle zásad správního řízení jest stolice odvolací oprávněna a povinna rozhodnouti o oprávněném prostředku jen tehdy, když jej podala osoba k tomu oprávněná. K odvolání jest však oprávněna pouze osoba, která rozhodnutím neb opatřením v odpor braným ve svých právech byla dotčena — po případě její zákonný nebo smluvní zástupce. Úředníci, jichž se týče, nepodali odvolání k zv-u ani sami ani svým zmocněncem. Jménem jich odvolal se stěžující si svaz, nevykázal však oprávnění k zastupování. Z pouhé nař. rozhodnutím nepopřené skutečnosti, že úředníci k odvolání snad oprávnění jsou ve svazu organizování, nelze dovoditi, že svaz jest oprávněn jednati jménem osob těch; stěžující si svaz se také sám nedovolává zákonného ustanovení toto oprávnění všeobecně stanovícího a stanovy úřadem schválené upravující poměr spolku k členům označují pouze jako účel svazu »poskytování bezplatné právní ochrany ve sporech ze služebního poměru« (§ 2 čís. 1 stanov). Dle všeobecných zásad jak soudního tak správního řízení může určitá osoba v řízení před úřady býti zastoupena pouze jinou fysickou osobou, zastoupení jednotlivce osobou hromadnou zákon uznává jen v určitých případech. Nelze proto seznati nezákonnost nař. rozhodnutí v tom, že neuznalo stěžující si svaz jako zástupce jednotlivých úředníků.

Z úvah těch jde též, že stěžující si svaz nemá vlastního práva na zastupování jednotlivých úředníků před úřady, nelze proto také seznati nezákonnost ve výroku, že nebylo porušeno subjektivní právo st-lovo a že nebyly dotčeny jeho soukromé zájmy. Nemaje dle těchto úvah odvolání osoby oprávněné, nemohl zv vejíti do rozhodování ve věci samé, nelze proto shledati vadu řízení v tom, že ve věci nerozhodl.

Pokud stížnost nařiká cit. výrok zsp-é v Brně, není rovněž odůvodněna, neboť sama důvodů nezákonnosti neuvádí a obrací se proti výroku odvírajícímu výkon práva dozorčího v zájmu veřejném; nárok právní, aby právo dozorčí v určitém případě bylo vykonáno, nikdo nemá.

Stížnost jest tedy ve všech směrech neodůvodněnou, byla proto zamítnuta.

č. 2990.

Státní zaměstnanci: O doručování v disciplinárním řízení.

(Nález ze dne 15. prosince 1923 č. 21.172).

Věc: Emanuel J. v Praze (adv. Dr. Bedř. Klenka z Prahy) proti vrchní disciplinární komisi ministerstva zemědělství stran disciplinárního trestu.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: St-1 byl nálezem vrchní disciplinární komise min. zeměd. z 11. dubna 1922 uznán vinným několika služebních přečinů a odsou-